

УКИНГ, УКИНГ...

Йўқ, Соғиндим десам ножоиз бўлар,
чунки сен доимо мен билан биргасан. Мен
чин дилдан, ҳамиша бирга бўлишимизни, хеч
качон бир-бirimizдан йироклашмаслигимизни
истайман.

Сен билан қанчалик
баҳтиер эканлигини, бор
овозим билан дунёларни
ларзага солтим келадиганини
сўз билан таврифлашга охизман.
Не-не инсонлар сенга этишол-
май кетилишади. Сенинг жамолинги
кўрмок ниятида бутун умрла-
рини баҳшида этдишад.

Мен эса, ана шундай улкан баҳт
егасман!

Зеро, сен инсоннинг энг

Йўқ, Соғиндим десам ножоиз бўлар,
чунки сен доимо мен билан биргасан. Мен
чин дилдан, ҳамиша бирга бўлишимизни, хеч
качон бир-бirimizдан йироклашмаслигимизни
истайман.

Сени Соғиндим

йўқотиб кўймаслик мақсадида бутун
вужуди билан сен учун яшатганлар-
нинг орзусисан.

Сен буюклар ичра буюк бўлишинг
учун жон фидо айламоқча тайёр тур-
гандарнинг орзусисан.

Тонгдаги гўзаллигининг мэнга кўз-
кўз қўлганингда, баҳтдан, кувончдан
кундан-кун муваввар ой каби тўлиб
борайтан ёргу жамолинги кўрганин-
да юрагим йайраб кетади.

Сен баҳтсан! Сен шодликсан! Сен
ёруғ келажаксан!

Мен сени севаман, Мустақиллик!

Шавкат ТУРАЕВ.

ХИҚМАТ Покроқ бўлғил осмон қатрасидан ҳам,
Покроқ бўлғил офтоб заррасидан ҳам.

Биз билган ва билмаган тарих

Ҳазрати Боб Ким бўлган?

Кўхна тарихимиз са-
хиफаларига шундай буюк юргашларимиз
номлари бўтилганни, уларнинг кадроти ве са-
лоҳинчиларидан ҳайрла-
насан киши. Улардан
бира юргашини мурод. Ҳаз-
рати Боб Фарғонийдир. Бу
улуғ инсон ҳақида Аб-
дурахмон Жомийнинг
«Нафоҳат ул-унс» («Хам-
сұхбатларнинг ёқимили
хидлари») китобидан шундай
лайлаиди: «Боб Фар-
гоний асли номлари Умардур. Фарғонадан
эди. У томонларда би-
нимли фозин кишилар,
машайхларни боб деб
хурматлагандар, эъзозла-
нганлар. У киши юларни
соҳибкорамалзинлари
курниш турган». Шайх
Аму Абу Имомон Ахмад
ибн Мухаммад ибн Ҳам-
за ас-сүфий Ҳазрат Боб-
ни кўриб, сұхбатларидан
бўлган эканлар. Шайх
Аму айтадилар: «Бир
куни Бобининг олдига
тишарур эдим. Бир киши
келди-да эз Ҳазрат, ша-
ҳарни ёв боёди, ду-
клиниң, сарқаб қантин
леди» («сарқаб-уруш
клип келаеттаганларнинг
саркарласи»). Ҳазрат, Боб
унонг ёнида ўтирган эди-
лар, олдиклар «коворуб»
(тўкиланг обён кийими)
бор эди. У билан ўтида
турган офтобани уриб
йўқитидилар ва «йўқи-
тидим» дедилар. Айтишаш-
рича, ўша пайта сарқаб
шахар даравозаси ёнида
отдан йўқилиб, бўйни
синиб ўтган. Яна Абу
Аму айтадилар: «Бир
куни бир киши кели ва
Ҳазрати Бобга деди: «Так-
сири ду қилинг ёмири
ётсан, ҳаммаек қуриб
кетди». У киши до қилилар,
ёмири бўла бошлади. Сўнг
яна ўша киши ке-
лип илтимос қилид: «Так-
сири ду қилин, ёмири
тўхтасин, ҳаммаек сувга
тўлиб кетди». У киши до
қилилар, ёмири тўхтаси.

Ҳазрат Алишер Навоий
ҳам Мавлоно Жомий-
дан илҳомларидан ёзган
«Мажолос-ун-нағиф»
(«Нағиф сұхбатлар»)
китобларida ул зот
қишида юқорига ривоят-
ларни тўқинланган кел-
тиригардан баҳудаб узуглаб
у зотга таҳсиллар айттандар.

Ҳазрат Боб тахминан X
асарларда ҳозирги Поп
шахрида яшаганлар. Узоқ
умр кўрганлар ва ўзлари
яшаган. Попда вафот эт-
гандар.

Тарихи олим Ахмад
Убайдуллохининг таъриф-
лашича «Боб» сўзининг
гуллави манасини Фиёсил-
дин ибн Жалолиддининг
«Гиёс ул-угулат» китобида
таърифланишича, туркӣ
ва форсий муносиб, лойӣ,
яраштган манасини
беради. Ўша пайтларда,
яъни VIII-X асрларда
Фарғонада вилоятлар
бўлиниң бўлганини
ганинг анибони манасини
бўлиниң бўлганини сабаби
вонийдан чикъан кўпигина
машойхларни, фосуғи
зодо, олиму удамоларни
Фарғонада монголамлар
ва улар кўпинча шу-
ном билан шуҳратланганлар.

Ҳарича олим Ахмад
Убайдуллохининг таъриф-
лашича «Боб» сўзининг
гуллави манасини Фиёсил-
дин ибн Жалолиддининг
«Гиёс ул-угулат» китобида
таърифланишича, туркӣ
ва форсий муносиб, лойӣ,
яраштган манасини
беради. Ўша пайтларда,
яъни VIII-X асрларда
Фарғонада вилоятлар
бўлиниң бўлганини сабаби
вонийдан чикъан кўпигина
машойхларни, фосуғи
зодо, олиму удамоларни
Фарғонада монголамлар
ва улар кўпинча шу-
ном билан шуҳратланганлар.

Ҳайтбой
ЭРГАШЕВ.

НАВБАТСИЗ

«ТЕГИРМОН»

Пешин маҳали эди. Кўклям қўёши
мулойим кубид бокарди. «Буюк Илак-
илю»да одатдагида ҳаёт қайнади.
Кимдир метро устидаги бекатга кели-
тушарди, кимдир бозор-ӯчарини тута-
тиб, ўйга шошарди. Чекка мавзелар-
га ва шаҳар атрофида қатновчи турли-
туман уловлар уларнинг корига шай-
турарди. Бирни мижоз тўплаб йўлга ту-
шар-тумас, ўрнини иккичини эгал-
ларди.

Бир пайт фавқулодда ҳолиса рўй бер-
ди. Ян-янни «Мерсеред-бен» автобу-
си нарабат келишини кетаётган авто-
мобиллар сафига бемаврид сукулиб

кирди. Бу ҳам етмагандай, «тартиб-
қоида»га хилоф равишда олға силжи-
ди. Табиики, бу ўзбозималинга бошқа
жоҳатбарорлар гашинга тегди. Чор та-
рафдан «Хов», бирорад! Марҳамат
қилиб, орқага ўтинг. Тегирмон наਬа-
ти билан!» қабилидаги пичинглар ян-
ради.

Машойхлар хўб топиб айтишган:

«Гапни гапир ўқсанга, жонни жонга

суккана!» Таассуфчи, тақа мўйлови

«мерсеред»чи андак сурбетро,

ёнида танқурикчилик савлат тўкиб ўтирган,

енгларни шимариб, кўра кўзйиҳак

тақиб олган давангирдай шериги ун-

Эрка қиём ҳангомаларидан

— Гўрда ётибманни-
кан? — Эрка қиёмнинг

калласига келган биринчи

савол шу бўлди. Атроф

зим-зиё: йилт этган чироқ

йўқ. Нафас олиб бўлмайди

— демак тириқи ҳам

йўқ. Аммо гўрда музлаши

керак эди, исиб кетяпти-

ю: остида ҳам тупроқ

эмас, тўшак. Устиди эса...

Сийалаб кўриб унинг ҳам

кўралигига ишонч хосил

киди. Унда бу ётиш ни-
маси? Ё хотини яна би-
рор ерга санқи кетиб

қолмасин деб кўрпани

спиб, устидан тракторни

бостириб кўйдимикан?

Бош оғриғининг хабар-
ларига кўриб остида бўлди.

Демак кимдир ошида

кинди. Айланма кўчага етганда

барпо қилишган бўлса

шаклини калласига

бўлди? Шиша зорлар ора-
лаб кўпроқ саир килиб

юбоганини ётириб

кўзларни ётириб